

Nr 69.

Av herr **Hallberg**, *angående viss ändring av lagen om semester.*

I lag om semester den 29 juni 1945 stadgas, att arbetsgivare äger rätt bestämma tid när semester skall utgå och att denna icke må förläggas till tid, då arbetstagaren på grund av yrkessjukdom eller olycksfall, ådraget inom arbetet, är oförmögen till arbete. Semesterlagens bestämmelser hindra således icke att semestern förlägges till tid, då arbetstagaren på grund av annan sjukdom eller olycksfall, ådraget utom arbetet, vistas på sjukhus eller vårdas av läkare i hemmet. Denna möjlighet har också i åtskilliga fall blivit av arbetsgivare utnyttjad så att arbetare, som av annan sjukdom än yrkessjukdom eller olycksfall utom arbetet tvingats intaga sjuksängen, fått sin sjukdomstid betraktad såsom semester. Någon egentlig semester med vila och rekreation, som semesterlagen avser skänka arbetstagaren, har icke erhållits under sjukdomstiden, utan den sjuke återvänder till arbetet i större behov av semester än tidigare. Han finner då semesterrätten av nämnd anledning förverkad.

Semesterlagen avser dock att skänka varje arbetstagare rätt till skälig semester med vila och rekreation. Det är en rätt, förvärvad genom arbete månad för månad. Det är under sådana förhållanden, enligt mitt förmenande, icke i överensstämmelse med semesterns uppgift att utnyttja den möjlighet, som lagen icke förhindrar, nämligen att förlägga arbetstagares semester till samma tid, denne på grund av sjukdom eller olycksfall tvingas intaga sjuksängen eller av samma anledning stanna i hemmet.

Med åberopande av anförda skäl tillåter jag mig därför hemställa,

att kammaren måtte besluta godkänna följande tillägg till 7 § mom. b) i lag om semester den 29 juni 1945:

— — — samt även beträffande olycksfall eller sjukdom utom arbetet; — — —.

Stockholm den 17 januari 1948.

Arvid Hallberg.